

Τα στάχνα
Ντίνας Παγιάση - Κατσούρη

Ο Άδωνης ανάκοψε την πορεία του
και δρασκελίσε αποφασιστικά
τα χωράφια
το ένα μετά το άλλο.
Σαν μαγνήτης
τον τραβούσε η γη
και τα φλογισμένα στάχνα.
Άρπαξε μια δέσμη
και έχωσε μέσα το πρόσωπό του
και ήταν τότε
που η αντανάκλαση του ήλιου
και το άρωμά τους διαπότισε το κορμί του
και ήταν τότε
που ένιωσε πως ήθελε την Αφροδίτη
εκεί και τώρα
και ήταν τότε
που αναρωτήθηκε αναπάντεχα
αν τα στάχνα στη Μεσαριά
ήταν το ίδιο κίτρινα, δυνατά και αγέρωχα
και εξέπεμπαν την ίδια
εκτυφλωτική λάμψη.

Πηγή: Παγιάση - Κατσούρη, Ν. (2006) *Της Αφροδίτης και του Άδωνη: Ποιήματα* (σελ. 33). Λευκωσία: ANEY